

איזרות ומגיד ממעזרזרטי

בית מדרשו של המגיד

סיכום ותמצות דברי תורתו של המגיד

מגיד מראשית

תורתו של המגיד ויע"א לפרשת השבוע

עולת תמיד - המשכת האור שלמעלה מן הזמן

במאמר זה נתבאר עניינה של עולת התמיד, שבה מאירה הארת החכמה שאין בה גבול ומידה, ואשר נקראת כן משום שהיא "תמידית" - שאין לה הפסק בשום זמן שהוא, מכיון שהיא במהותה למעלה מגדרי העולם שבו נוצר הענין ששמו 'זמן' שמבטא את השינויים שיש בגילוי האור האלוקי הנובע ומתגלה בעולם, בין יום ליום ובין חודש לחודש, כפי השורש הרוחני של כל זמן, יום חודש ושנה, וענין המשכתה של הארה זאת לתוך גדרי העולם שהוא תחת ה'זמן', אשר עבודה זאת נקראת "יחוד קודשא בריך היא ושכינתיה".

והנה עניינם הפנימי של כל י"ב חודשי השנה, הוא על דרך המבואר בספרים הקדושים שאחת מן ההשפעות של האור היוצא ונמשך מן החכמה שהיא אב לכל המידות, היא לכלול את כל המידות המנוגדות זו לזו ויתאחדו זה בזה לכלולם יחד באור החכמה.

והנה הכוונה בקרבן של כל ראש חודש בכל חודש מחודשי השנה היא להמשיך את אור החכמה לפי עניינה של אותה מידה שמאירה באותו חודש. ולעומת זאת ישנה עבודה כוללת מדי יום ויום, והיא להמשיך את אור החכמה בפרטות, כי רק על ידי כך נתקנים המידות כראוי, על ידי דביקותם באור החכמה, ולכן מלבד עולת ראש חודש הממשיכה את הארת החכמה לתוך כל ימות החודש, ישנה גם מצווה נוספת שגם כן עניינה היא המשכת אור החכמה, והיא מצוות עולת התמיד, כיון שממנו נמשכת קבלת עול פשוטה בבחינת עבד שאין צריך שום טעם מכיון שהוא מבטל כליל את רצונו לאדונו שהוא מכיר בגדלו ותפארתו.

ומבאר הרה"ק בעל הצמח צדק מליובאוויטש שעניינו של אור זה הוא קבלת עול, שאינה נובעת דווקא מהבנה שכלית אלא מעצם הנשמה שלמעלה מהשכל, והיא הבחינה השרשית של הנשמה שנמשכת מ'אריך אנפין' שממנו נמשך השפע לכל העולמות, והוא על דרך הקדמת נעשה לנשמע שהקדימו ישראל במדבר סיני, שאמרו עליהם שהוא בדרך שמלאכי השרת עובדים ומשתמשים בו, והוא הרצון הכללי "לעשות רצונך אלוקי חפצתי" שהאיר במתן תורה, שבו היתה ההארה גדולה ועצומה ממקום שראיה ושמיעה נמשכים משם ולכן היו רואים את הנשמע, כי הראיה והשמיעה הם תרגום של הידיעה הנמשכת מתוך פנימיות הידיעה האחת שבתוך הנפש, וכך במתן תורה האירה בחינת עצמות הרצון הכללי של הקב"ה בעמו ישראל שכל הידיעות והחכמות נמשכות ממנה והמכונה "רעווא דרעוין" - רצון כל הרצונות, ולכן עליה נאמר (במדבר כח ו) 'העשויה בהר סיני' עכדה"ק. ומכל מקום גם המשכה זאת מכונה בדברי המגיד המשכה מבחינת חכמה, מכיון היא נובעת מהארת ידיעת אלקותו על ידי ה'חכמה' באופן שלמעלה מהשגה שכלית.

ועל דרך שנתבאר בפוסקים כי מלבד החיוב לכיון בכל מצווה ומצווה את טעמה שהוא הכוח הפרטי של המצווה בתיקון חלקי הנפש, יש גם לכיון בראשונה כי היא מצוות השי"ת ואנו מקיימים את רצונו במצווה זאת, והענין הפנימי בזה הוא לקשר כל מצווה לכוונה העיקרית שהיא יחוד השם יתברך, כלומר לזכור ולהתדבק באחדותו הוא מאמר אנכי ה' אלקיך שכולל את כל התורה כולה (כדברי רבינו בדבריו כאן).

והקבלת עול האמורה נמשכת גם מידיעת השפלות, שהיא גם כן חלק מפעולתה של החכמה שהיא מלשון 'כח - מה', היינו שידע האדם כי הוא אין ואפס, וידיעה זאת שנמשכה בהר סיני שמרמזת על מידת השפלות הנמשכת מהחכמה, נמשכת בכל יום ויום על ידי ה'עולת תמיד'.

'עולת תמיד העשויה בהר סיני' (במדבר כח ו). **כתיב** (שם פסוקים יד - טו) **'עולת חודש בחדשו, מלבד עלת התמיד, כי בכל חודש יש צרוף אחר משנים עשר שמות הו"ה הנמשכים לשנים עשר שמות אדנ"י'** (פרדס רימונים שער כא פרק יד), המורה על עבודת בני ישראל שמתקנים את ארבע היסודות שבנפש האדם, על ידי תיקון המידות ועבודת עבודה בכל עת ושעה, ועל ידי עבודה זאת נמשכת ההארה מארבע אותיות שמות הו"ה שהיא מקור הארות, ושבה מאיר יראת הרוממות, הבושה וההכנעה מהדעת, אל שנים עשר שמות אדנ"י שהם מצטרפים זה לזה, על ידי העבודה בפועל של בני ישראל מתוך קבלת עול הנמשכת גם לדרגות התחתונות שבנפש.

ולפי הצרוף עליות הקרבנות בפרטות, כל חודש עולה החיות של הקרבנות, שמורה על ידי הצירוף של אותו חודש, **מלבד התמיד** שאין בו שינוי, וכשמו 'תמיד' הרומז על נצחיות, מחמת שהוא ענין פללות כלם דרך כל, וזה כוונת הכתוב "מלבד עולת התמיד". כי עניינו של קרבן זה היא המשכת שורש אור החכמה באופן מרומם מכל העולמות, ולכן הוא תמידי ואין בו שינוי לפי הימים והזמנים, כיון שממנו נמשכת קבלת עול פשוטה בבחינת עבד שאין צריך שום טעם מכיון שהוא מבטל כליל את רצונו לאדונו.

ואיתא בספר יצירה (פרק ה משנה ב) **המליך אות וא"ו בהרהור, וצר שור בעולם, ואיר בשנה, וכוליא ימין בנפש ומכאן אנו לומדים שהאות וא"ו שעניינה היא המשכה,** והיא מכונית חלק המחשבה הסופי לאחר כל שלבי העיון והמכונה 'הרהור' שיבואר להלן שהוא ה'כליה' של המחשבה שהוא גמר המחשבה, ובחודשים ענין ההמשכה הוא באייר שמסוגל להכין המוח להבין השכלה וגמר העיון במחשבה, ובבעלי חיים הוא 'שור' שהוא החרישה שהיא הכנה לזריעה והוא מכוון בעבודת ה' כנגד בחינת ההכנה לקבל שפע חדש, ובנפש היא כנגד וכליות של הנפש שהוא גמר התפשטות המחשבה. ועתה מבאר רבינו את עניינה הכללית של מידת ההמשכה שנרמזת באות וא"ו, שהיא כנגד מדות נצח והוד בכל ענין, ועניינה הכללי היא להמשיך מהכח אל הפועל.

ונודע כי פליות יעצות (ברכות סא.), **ונודע פעלתן בגשמינות לבשל הזרע הנמשך מהמוח שיהיה יורה פחץ, וכנגדו ברוחניות לעיץ איך יהיה ענין המחשבה** שמשם נמשכות המחשבות באופן פרטי אל תוך המידות שהם כוחות הנפש, ועל ידם נמשכת ידיעת אלקותו באופן עמוק מאוד המאיר עד החלקים המעשיים והתחתונים ביותר של הנפש, ועל ידי זה נמשכת המחשבה פהגן שלא תשאר החכמה בבחינה המופשטת אלא יוכל לגמרה

הספירות של כל המידות, דהיינו כל האותיות שנוגעים אחר כך בתוך כוחות הנפש באופן של מחשבות, ולכן בעשרת הדברות יש תרי"ג אותיות נגד תרי"ג מצוות (במדבר רבה יג טו), **וְכֻלָּם נִאֲמְרוּ בְדַבְרוֹ אֶחָד שֶׁהוּא אֲנֹכִי** כי זהו כלל כל התורה כנ"ל, וכמו שאיתא (מכות כד.) בענין חבוקוק "בא... והעמידן על אחת - 'צדיק באמונתו יחיה' (חבוקוק ב ד)", והיינו שבתבת 'אנכי' זאת שורה רוחניות כל התורה כולה שהיא עצם ידיעת ה' יתברך - שורש החכמה, **וְזֶהוּ עֵלֶת תְּמִיד הָעֵשִׂיָה בְּהַר סִינַי** כלומר שמקור ההארה המתגלית על ידי ה'עולת תמיד', שהיא ההארה שבה כל המחשבות מתכללות באחדות הגמורה של ספירת החכמה, הוא ב'הר סיני', היינו בהארת קבלת התורה שבה נאמר דיבור אנכי ה' אלקיך, עצם ידיעת ה' וגילוי אור אין סוף שנכלל בכל עשרת הדברות, שהם בבחינת עשרת הספירות שבחכמה שהם שורש לכל המידות של הקב"ה שכנגדם מכוונים מצוותיה של כל התורה כולה.

והפרטות היא המשכת החכמה למטה באופן שמסודרת באותיות המחשבה שהיא עניינה של האות וא"ו, והתפרטות זאת היא על ידי צירופי שם הוי"ה בניקוד המתאים לכל חודש וחודש, **הֵם הַפֶּל מְלַמְעֵלָה לַמַּטָּה, וְכֵן הֵיא שְׁנֵי בַחֲיִנֹת הַנִּזְכָּרוֹת בְּבַחֲיִנָה מְמַטָּה לַמַּעֲלָה** של העלאת מין נוקבין (כוח אהבה מצד המקבל המעורר שפע מחודש) על ידי עבודת בני ישראל, שגם בה יש שני בחינות אלו, והבחינה הפרטית היא כאמור **עַל יְדֵי עֲלִיּוֹת הַקְּרָבָנוֹת שֶׁל כְּלָלוֹת תְּמִיד** שהיא בחינה כללית של חכמה שבנפש שהיא כח שלמעלה מהשכל המושג ומובן, **וְשֶׁל רֹאשׁ חֹדֶשׁ** שהיא ההשכלה וההבנה הפרטית המתאימה לעבודת אותו חודש.

וְהֵינָה בְּתוֹרָה יֵשׁ גַּם כֹּן בְּפִרְטוֹת תְּרִי"ג מִצְוֹת, וּבְדֶרֶךְ כָּל עֲשֻׂרֵת הַדְּבָרוֹת שבהם כלולים כל תרי"ג מצוות, כיון שהם כנגד עשרת הספירות שבחכמה שבהם כלולים כל

בבהירות, **לְכֵן נִקְרָא 'וְיֵי הָעֲמָדִים' (שמות כז ו), ו' לְשׁוֹן הַמְּשָׁכָה, וְזֶהוּ בַחֲיִנָת נִצְח הוֹד בְּחֻכְמָה** שהנצח וההוד שעניינם גילוי בפועל, הם ממשיכות את כח החכמה שהוא מופשט, בלי גבול והגדרה - אל המחשבות שהם פרטי ההתבוננות (בינה), שכל מחשבה עוסקת במידה מסויימת.

וְכֵן בְּמִדּוֹת נִצְח הוֹד שְׁלֵמַטָּה מכוחות השכל, והם נצח והוד שמתוך שבעת כוחות הנפש המורגשות, חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות, שהם שבעת המחשבות שנמשכות אל תוך המידות, **לְהַמְשִׁיף הַמְּחַשְׁבָה לַיְדֵי דְבוֹר** שזהו ענין הניצוח לנצח את המונעים אותו היינו האותיות האחרות שהם כוחות הנפש שעדיין אינם מתוקנים כראוי באור החכמה, והם מונעים מכוחות הנפש אשר בבחינת האותיות המתוקנות באור החכמה להיות משכן לחכמתו על ידי שיצאו בדיבור.

כֹּן בְּמַעֲשֵׂה בְּאָדָם גם בפועל ממש בעולם העשייה עניינם של מידות נצח והוד שבנפש האדם היא בחינת ההמשכה הנרמזת באות וא"ו, **סֵפֶת זֶרַע בַּחֲיִנָת הַמַּח** שהוא הממשיך את השכל שיבוא לידי ממשות ככח המעשה על ידי הטיפה. ובחינת הולדה זאת שבמעשה הוא דמיון ההולדה ברוחניות שהמחשבה מולידה את הדיבור.

וְעֵנִין צְרוּף הָאוֹתִיּוֹת שהיא ענין האות וא"ו שעל ידה נולדת ענין ה'נצח והוד' של החכמה לייעץ איך יהא ענין המחשבה ולגומרה כהוגן, **הוּא דֶרֶךְ פְּרִטִיּוֹת, כְּשֶׁבָאוּ לַיְדֵי גִלּוּי בְּמַחְשְׁבָה**, התהוות האותיות שהם המשכה פרטית של השכל לענין מסויים שבו עוסקים האותיות, הוא בכינה, מה שאין כן בחינת חכמה הוא למעלה מבחינת אותיות, **אֲבָל כְּשֶׁעֲדִין בַּחֲיִנָת חֻכְמָה הֵם דֶּרֶךְ כְּלָלוֹת וְלֹא בְּבַחֲיִנָת גִּלּוּי הָאוֹתִיּוֹת, וְלֹא נֶפֶר הַצְרוּף שֶׁם וְהַפֶּל אֶחָד**, בחכמה קיים מהות הכח השכלי, כפי שעוד לא נתגלה באופן שפעולתו מוגדרת על ידי האותיות, ומשם נמשכים הארת שנים עשר צירופי הוי"ה לשנים עשר צירופי אדנ"י, **וְלָכֵן יֵשׁ כַּח בְּיַד הַחֻכְמִים לְעֵבֶר הַשָּׁנִים וְחֻדָּשִׁים**, כיון שמחשבותיהם דבוקים בחכמה שמשם יוצא השפע אל כל החודשים, והם ממשיכים משם מחשבות ידיעת אלקות לשנים עשר צירופי הוי"ה שהם שנים עשר בחינות שונות של גילויי אלקות המתגלות בשנים עשר חודשי השנה, ולכן בידם לקבוע מתי ימשך השפע לחדש את חודשי השנה כפי שגזרת חכמתם.

וְשִׁנֵי בַחֲיִנֹת הַנִּזְכָּרוֹת של ההמשכה בכללות ובפרטות, שהכללות היא עצמות שם הוי"ה שהוא בלי שום ניקוד שהיא בחינת חכמה כללית שאינה מתפרטת באותיות,

בס"ד

מהדורה חדשה מפוארה, מאירת עינים, שלא נראה כמותה
אור המאיר המבואר
 ממזהר"ר זאב וואלף מזוטאמיר

מחשבות

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66 להשיג בחנויות הספרים

